

Hvad Flyvervæsenet angaar, har jeg vist udtalt mig tilstrækkeligt. Der er jo Forhandlinger i Gang i Ministeriet med de to Flyverkorps, og disse Forhandlinger vil forhaabentlig, som jeg allerede har sagt, resultere i en Sammenslutning, saaledes at vi kun faar eet Flyverkorps.

Det tekniske Korps vil det ærede Medlem Hr. Holstein gennem sit Forslag have indskrænket, han vil have snævrere Rammer for det, og han vil lægge det ind under Artillerigeneralen. For kort Tid siden var der jo nedsat en Kommission, som behandlede Orlogsværftets Forhold og ogsaa det tekniske Korps' Forhold. I denne Kommission kom man ikke til den samme Opfattelse, som det ærede Medlem er kommet til. Jeg tror ikke, det vil være en heldig Ordning at lægge det tekniske Korps ind under Artillerigeneralen i Stedet for som nu at lade det sortere direkte under Ministeriet. Naar man fordyber sig i Historien for det tekniske Korps' Vedkommende, vil det vise sig, at det har været forskellige Steder, det er gaaet noget frem og tilbage, det har en Gang været under Artillerigeneralen, i 1909 kom der en ny Ordning, idet det tekniske Korps kom til at staa direkte under Ministeriet, og jeg tror, dette sidste er det rigtigste. Der er her Tale om Vaaben og Materiel, ikke alene til Artilleriet, men til samtlige Vaabenarter, og at netop Artillerigeneralen skulde sørge for Vaaben og Materiel ikke alene til Artilleriet, men ogsaa til Fodfolk, Ingeniører, o. s. v., saaledes som det ærede Medlem her anbefaler, tror jeg ikke er rigtig. Der er Mulighed for, at man skulde ind paa at gøre det tekniske Korps til en selvstændig Erhvervsinstitution, der skulde opføres paa Finanslovens § 2 i Lighed med saa mange andre Institutioner, vi har staaende dér: Orlogsværftet, Krudtværket, den militære Klædefabrik o. s. v. Efter de Overvejelser, vi har ført i Ministeriet, og de Beregninger, der er foretaget, tror jeg imidlertid ikke, det vil blive billigere, men, som sagt, det er et Spørgsmaal, man kan tage under Overvejelse.

Det ærede Medlem ønsker — det er naturligvis et mindre Spørgsmaal —, at Cheferne for de mere civile Korps, Lægekorpset o. s. v., skulde være ligestillet med Oberster i Stedet for, at de efter 1922-Ordningen er ligestillet med Generalmajorer. Jeg gør opmærksom paa, at netop det Forslag, det ærede Medlem stillede, i sin Tid blev stillet fra Venstres Side, men fra konservativ Side holdt man paa, at de skulde være ligestillet med Generalmajorer, hvad de altsaa er i dette Øjeblik.

Men ogsaa dette Spørgsmaal vil blive taget op til Overvejelse.

Jeg skal ikke udtale mig videre om det ærede Medlems Lovforslag, for jeg mener, som sagt, at naar der er Overvejelser i Gang i Ministeriet, maa man nu vente, indtil disse Overvejelser er afsluttet. Jeg vil antage, de kan være det nu i Sommerens Løb, saa der i alt Fald i første Halvdel af den kommende Rigsdagssamling kan fremlægges et Revisionsforslag, et Forslag om visse Ændringer af Ordningen af 1922. Jeg har stadig hævdet, at efter min Mening maa man beholde Grundnerven deri, men der er altsaa visse Ændringer, som man efter min Mening uden Skade kan gennemføre, og som det ogsaa vilde være heldigt at gennemføre, fordi det vil billigøre hele Systemet fra 1922.

Jeg vil give det ærede Medlem Ret i hans Beklagelse med Hensyn til Genindkaldelserne. De har kun fundet Sted et eneste Aar, nemlig i 1925, det er beklageligt, og det er ogsaa en Ting, som jeg i alt Fald vil have min Opmærksomhed henvendt paa, om der ikke var en Mulighed for, at det hele kunde fastlægges noget mere end efter Ordningen af 1922. Vi fik i 1924 et socialdemokratisk Ministerium, der gjorde alt muligt for rent administrativt at bryde ned, hvad vi i 1922 byggede op. Hvad Forsvaret af vort Land angaar, er det i højeste Grad en uheldig Tilstand. Derfor mener jeg, at man maa undersøge, om der ikke er Mulighed for at faa det hele fastlagt noget mere end efter Ordningen af 1922, saaledes at man ikke, hver Gang der kommer en ny Regering, skal til at pille ved Ordningen. Det synes jeg heller ikke, nogen til syvende og sidst kan være tjent med. Hvis vi paa ny skulde faa det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen til Forsvarsminister, tror jeg for hans egen Skyld, det var meget heldigt, om man havde faaet en mere fast Ordning, som han maatte lade staa, og som han i alt Fald kun ad Lovgivningens Vej kunde faa ændret. Jeg synes derfor, vi skulde være opmærksomme paa, om man ikke kunde faa det hele ind under mere faste Former, saaledes at den tilfældige Forsvarsminister, kan jeg gerne sige, ikke skal have Lov til, hver Gang han finder det for godt, at pille ved det og bryde ned, hvad der i sin Tid er bygget op.

Jeg kan altsaa blot sige, at jeg ikke paa det nuværende Tidspunkt kan medvirke til, at de foreslaaede Ændringer bliver gennemført, saaledes at Ordningen af 1922 paa den Maade ændres. Jeg maa afvente og se, hvilke Resultater vi kommer til i Ministeriet efter de Overvejelser, der dér er i Gang.